بررسی کیفیت معماری محیط در طراحی مرکز آموزشی-تفریحی کودکان با رویکرد ارتقا سلامت روانی در شهر تبریز
(نمونه موردی کانون پرورشی فکری کودکان و نوجوانان)

سینا صحی دانش[۱*]، مصطفی بصیری[۲]
۱-دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد جلفا sinasd26@gmail.com
۲-عضو هیات علمی،گروه معماری، واحد ایلخچی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایلخچی، ایران m.basiry@yahoo.com

چکیده
امروز عرصه تحرک و خود نمایی کودکان روز به روز کوچکتر و محدودتر می شود. بزرگسالان آگاهانه یا ناآگاهانه در بسیاری از موارد، شهرها را برای برآوردن نیازهای روزمره خود ساخته و آماده می کنند، در شهرهای امروزی جایگاه مناسبی برای کودکان تعریف نشده است. با توجه به اینکه بخشی از آگاهی و توانایی های کودک وابسته به تجربیاتی است که از حضور در محیط به دست می آورد . بنابراین محیط باید محرک و مشوق یادگیری، خلاقیت و فرآیند حل مسئله باشد، در عین حال نیازمند آن است که امنیت و آسایش روانی و جسمی کودک را تأمین کند تا کودک بتواند فارغ از عوامل بازدارنده و کاهنده ی تمرکز، فکرش را پرواز دهد و تجربه ی جدیدی کسب کند.روش تحقیق توصیفی - تحلیلی است و روش استدلال قیاسی و روش گردآوری اطلاعات کتابخانه ای است. هدف از انجام این تحقیق ارتقای سطح سلامت روانی کودکان درباره طراحی مراکز آموزشی - تفریحی کودکان و تحلیل آنها می باشد. پس از بررسی نتایج به دست آمده از مقایسه ویژگی های نمونه موردی داخلی، پیشنهادهایی برای طراحی ارائه داده شد.

واژه‌های کلیدی: اصول طراحی، ارتقا، سلامت روانی، آموزشی

Studying The Principles Of Designing Children's Educational Entertaining Center Considering Mental Health Improvement In Tabriz. (Case Study Of The Educational Center For Children and Adolescents)

Sina sehhi danesh[1], mostafa basiry[2]

[1]Student,Department of architecture, University of jolfa & sinasd26@gmail.com
[2] Faculty member, Department of Architecture, Ilkhchi Islamic Azad University, Iran & m.basiry@yahoo.com